

Celuloza

ORGAN SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO KOSTRZYŃSKIEJ FABRYKI CELULOZY I PAPIERU

Nr 2

Kostrzyn, luty 1972 r.

Cena 50 gr

**Przetwórstwo
papiernicze -
szansa
dla kobiet**

Ilościowy i asortymentowy wzrost produkcji papierów stworzył możliwości za początkowania i rozwoju przetwórstwa w Kostrzyńskiej Fabryce Celulozy i Papieru. Ma ono znaczenie nie tylko dla przedsiębiorstwa, któremu stwarza możliwość opłacalnego zagospodarowania odpadów papierniczych oraz wolnych powierzchni produkcyjnych a tym samym i wzrostu rentowności.

W obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej, jaka ma miejsce w kraju i mieście, widzimy musimy co najmniej dwa dalsze aspekty tego zagadnienia: — **krajowy** — produkcja przetworzonego papieru, poszukiwanych na rynku krajowym, **kostrzyński** — zagospodarowanie nadwyżek miejscowej, zwłaszcza kobiecej siły roboczej.

Z punktu widzenia mieszkańców Kostrzyna, ten ostatni aspekt budzi największe zainteresowanie. Nie jest bo wiem dla nikogo tajemnicą, że stworzenie nowych miejsc pracy dla kobiet jest jednym z najbardziej palących problemów naszego miasta.

W 1970 r. w skali całego kraju na 1 wolne miejsce pracy przypadało 8 kobiet. Województwo zielonogórskie legitymowało się wskaźnikiem 10 kobiet na 1 wolne miejsce pracy. Od tego czasu nie zanotowano gwałtownej zmiany sytuacji na lepsze, a w przypadku Kostrzyna mówić można o pogłębieniu kryzysu.

W końcu 1970 r. Referat Zatrudnienia PMRN zarejestrował 170 kobiet poszukujących pracy. W rok później ilość kobiet oczekujących na pracę wzrosła do 320. Aktualnie, w końcu stycznia 1972 r. 270 kobiet oczekiwało na skierowanie do pracy. Tymczasem ilość wolnych miejsc pracy dla kobiet zna

(Ciąg dalszy na str. 2)

Obraduje Konferencja Samorządu Robotniczego. Na zdjęciu: fragment sali obrad.

Konferencja Samorządu Robotniczego zatwierdziła zadania na 1972 rok

Już drugi rok z rzędu dzień 19 stycznia był w naszym zakładzie terminem obrad Konferencji Samorządu Robotniczego. Konferencja ta, ze względu na swój charakter ma szczególne znaczenie dla załogi KFCiP.

Tematyka Konferencji dotyczyła bowiem oceny całokształtu działalności przedsiębiorstwa za rok 1971 oraz przedstawienia i zatwierdzenia zadań produkcyjno-ekonomicznych zakładu na 1972 rok.

Jednym z głównych punktów obrad była dyskusja nad przedstawionym programem przedsięwzięcia techniczno-organizacyjnego zabezpieczenia wykonania zadań planowych na rok 1972. O wadze konferencji świadczy fakt uczestnictwa w niej sekretarza KW PZPR tow. **Ryszarda Łabusia**, sekretarza KMiP PZPR **Rajmunda Jówlika** oraz przewodniczącego PPRN w Gorzowie tow. **Kazimierza Wakalskiego**.

Otwarcia Konferencji dokonał przewodniczący Rady Zakładowej tow. **Eugeniusz Bernat**, obradom przewodniczył przewodniczący Rady Robotniczej tow. inż. **Franciszek Stankiewicz**.

Przedstawiony przez resortowych zastępcę dyrektora program przedsięwzięcia obejmuje problemy, których realizacja zmierza do wykorzystania siły i środków koniecznych do pełnej realizacji zadań planowych. Program zawiera szczegółowo ujęte zagadnienia do realizacji przez poszczególne komórki organizacyjne zakładu. Jest on efektem pracy załóg wszystkich wydziałów i oddziałów. W fazie przygotowawczej programu ogólnozakładowego brał udział cały aktywny gospodarczy i społeczno-polityczny, przygotowując propozycje programów wydziałowych i oddziałowych.

Program przedstawiony Konferencji jest zbiorem tych propozycji. Włożona praca w okresie tworzenia planów odcinkowych często wzbudzała niechęć z powodu „jeszcze jednej pisaniny” opłać się.

Powstał bowiem twór zawierający aktualne potrzeby zakładu i jego załogi, możliwe do wykonania. Realizacja tego programu ułatwi nam pracę i życie w zakładzie, warunkując jednocześnie określony poziom zarobków załogi, co jest jednym z zasadniczych jego celów.

Trudno w ramach krótkiego artykułu ująć i omówić całą problematykę programu. Wydaje się jednak celowym przedstawienie niektórych planowanych przedsięwzięć w zakresie poprawy warunków socjalno-bytowych i kulturalnych. Wychodząc ze słusznego założenia, że warunki mieszkaniowe załogi wpływają za sadniczo na jej stabilizację, co z kolei warunkuje wielkość i jakość produkcji program przewiduje:

— przy wydatnej pomocy zakładu wybudowanie 30 domków jednorodzinnych typu własnościowego,

— rozpoczęcie budowy domków szeregowych typu lokatorskiego.

Jest to pewna nowość w przyjętym u nas systemie budowy domków jednorodzinnych.

Przyjęta zasada polega na aktywnym uczestnictwie przyszłego lokatora w budowie domków przez zakład. Uczestnictwo to będzie polegało na bezpośredniej pracy lokatora przy budowie. O wyselekcjonowanej, stanowiącej równowartość włożonej pracy, zostanie przysięść mu lokatorowi zmniejszona kaucja oraz czynsz-lokatorski. Inicjatywa ta daje szczególnie dużą szansę dla ludzi młodych, zakładających rodziny, nie mających perspektyw na szybkie otrzymanie mieszkania.

Istotną sprawą dla mieszkańców Domu Młodego Robotnika jest wyposażenie go w dwie łazienki oraz pralnię jak również uzupełnienie urządzeń socjalnych w Hotelu nr 2.

Program przewiduje szereg usprawnień w zakresie żywienia zbiorowego i zaopatrzenia sklepów na terenie zakładu. Przewidziano również realizację często stawianych przez załogę postulatów:

- rozwinięcie na terenie zakładu usług pralniczych dla załogi,
- uruchomienie na terenie osiedla fabrycznego ogólnie dostępnego magła,
- dowóz węgla deputatowego do domów pracowników
- budowę przy zakładzie zadanych przy stanowisk autobusowych,
- budowę przechowalni rowerów, motocykli i samochodów,
- przy kontynuowanych wymienić należy:
 - zagospodarowanie terenu i dalsze zagospodarowanie ośrodka rekreacyjnego, łącznie z budową sektora dziecięcego na basenie (zjeżdżalnia, brodzik itp.),
 - budowę muszli koncertowej w amfiteatrze.

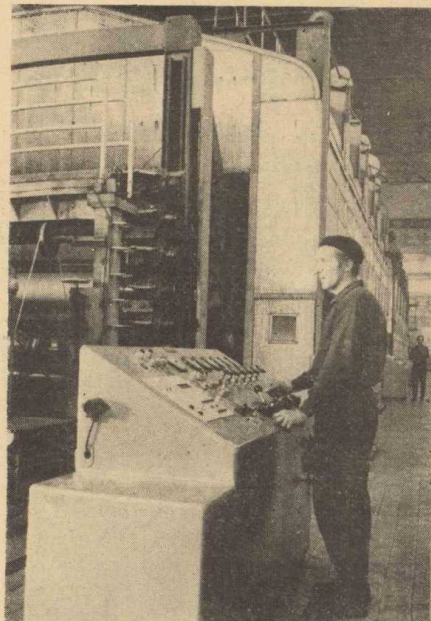
Poważnym przedsięwzięciem jest adaptacja budynku po byłej krochmalni na Zakładowy Dom Kultury wraz z salą widowiskową. Są to tylko najważniejsze punkty przedstawionego, szerszego programu przedsięwzięcia w zakresie socjalno-bytowym. Świadczy to o wadze jaką przywiązuje zakład do tych spraw. Zadania planu TE w zakresie produkcji podstawowych wyrobów są następujące:

celuloza ogółem — 56.000 t.
w tym: bielona — 28.100 t.
papier ogółem — 76.000 t.
w tym: MP I — 38.000 t.
torby handlowe — 1.000 t.
papier śniadaniowy — 4.000 t.
papier bitumowany — 1.500 t.

Konferencja Samorządu Robotniczego zatwierdziła zadania planowe zakładu na rok 1972 wraz z przedstawionym programem przedsięwzięcia.

W dyskusji zabierali głos tow. Sobiecki, Gardzielewicz, Falat, Szczygielski, Wajner, Grudzień, Lejman, Rysiewicz i Horodyski.

(Ciąg dalszy na str. 2)

JÓZEF KROLICKI — nawijacz przy pracy.

Od Redakcji

Zdajemy sobie sprawę z tego, że w życiu naszego Zakładu i miasta mimo wielu pomyślnych zmian i osiągnięć istnieje szereg spraw, które nas wszystkich niejednokrotnie denerwują, dręczą, boją, a których zatłoczenie jest często uzależnione od dobrej woli takiej czy innej instytucji lub człowieka.

Wychodząc naprzeciw takim potrzebom otwieramy na łamach „Celulozy” począwszy od następnego numeru stałą rubrykę pod tytułem „Pytania i odpowiedzi”. W rubryce tej na postawione przez Was pytania, odpowiadzi udzielać będą adresaci, do których pytanie zostało skierowane.

W wypadku zastrzeżenia autora, aby nieujawniono jego nazwiska — Redakcja zabezpiecza i gwarantuje pełną dyskrecję. Pytania można składać bezpośrednio do Redakcji (tel. 225) lub pisemnie w specjalnie oznakowanych skrynkach znajdujących się w portierni I i II oraz w obu hotelach robotniczych. Oczekujemy na listy.

KOLEGIUM REDAKCYJNE

KLUCZ do nowego mieszkania w Twoim ręku

Dyrekcja w porozumieniu z aktywnym społeczno-politycznym zakładowym podjęła decyzję budowy wielorodzinnych domków typu lokatorskiego. Będą to domki składające się z 4 mieszkań ustawionych szeregowo, każdy z oddzielnym wejściem i własnym ogródkiem.

Mieszkanie o pełnym komforcie, w układzie piętrowym, składać się będzie z 4 pokoi, kuchni, łazienki, we, holu wrandy i garażu o łącznej powierzchni użytkowej 84,4 m kw. i powierzchni mieszkalnej 51,62 m kw. Koszt mieszkania wg kosztorysu wynosi od 300 do 330 tys. zł. Przewiduje się, że mieszkanie takie budowane sposobem gospodarczym nie powinno kosztować więcej niż 160 tys. złotych. Budownictwo tego typu zostało zlokalizowane przy ulicy Jagiellońskiej przeciw budowanego osiedla domków jednorodzinnych typu własnościowego. Zakłada się, że w roku bieżącym zakład wybuduje trzy tego typu domki, a więc mieszkania dla 12 rodzin.

Mieszkańcem takiego domku może zostać każdy pracownik, który własną pracą przyczyni

się do realizacji przedsięwzięcia, bo jedynym warunkiem do uzyskania kluczy jest wykonanie z materiałów zakładowych prefabrykatów w ilości potrzebnej na postawienie domku (mieszkania). Koszty robocizny włożonej na wykonanie potrzebnych prefabrykatów w kwocie 5-6 tys. złotych zostaną zaliczone na przyszłe opłaty — kaucję i czynsz.

Przyszli mieszkańcy domków będą mogli kupić je na własność w cenie kosztów faktycznie przez zakład poniesionych (około 160 tys. zł). O kolejności uzyskania kluczy, decydująca będzie ilość włożonej pracy przy budowie domków, bo pracować przy produkcji prefabrykatów można będzie bez ograniczeń. A wartość wniesionej pracy zostanie każdemu z liczone na jego dobro. Już w tej chwili chcąc włączyć się do tego typu budownictwa zgłoś się do 30 pracownikom. Zapisy trwają nadal.

KAM.

MUZEUM
TWIERDZY KOSTRZYŃ

NASI NAJLEPSI

Wzorem 1970 r. przeprowadzono również w 1971 r. wśród załogi kostrzyńskiej „Celulozy” — Plebiscyt na Najlepszego Pracownika i Kolegę.

W plebiscybie zorganizowanym przez Radę Zakładową przy współudziale Rad Oddziałowych załoga sama spośród siebie wybrała 8 najlepszych. Wszyscy laureaci plebiscytu otrzymali nagrody pieniężne oraz prawo pierwszeństwa w korzystaniu z wczasów i wycieczek organizowanych przez Radę Zakładową.

Najlepszym Pracownikiem i Kolegą redakcja „Celulozy” składa serdeczne gratulacje.

Niżej prezentujemy laureatów naszego Plebiscytu.

JAN JANKOWSKI — kontroler surowców włóknistych.

JAN LYCZKO — ładowacz Wydziału Transportu.

STEFAN NIZIŃSKI — ślusarz Wydziału Energetycznego.

GERARD PIETRZYŃSKI — kierownik Samodzielnego Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego.

Konferencja Samorządu Robotniczego zatwierdziła zadania na 1972 rok

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Mówiąc o realności postawionych przed nami zadań dyskusjanci przedstawili szereg ujemnych zjawisk mogących spowodować trudności w trakcie realizacji zatwierzonego programu i wielkości produkcji. I tak zasygnalizowano:

— brak kompleksowego w skali kraju rozwiązania problemu paletyzacji co w naszym przypadku ma bezpośrednie odbicie na kosztach. Na samych materiałach opakunkowych i robociznie przy sprzedaży papieru na paletach zyskujemy ok. 520 zł na 1 tonie papieru.

— niewłaściwą politykę Zjednoczenia w dysponowaniu surowcami włóknistymi. Ogólny pogąd zabierających głos — to maksymalne zużycie celulozy własnej dla potrzeb naszej papierni.

— nieprawidłowości w systemie płac, szczególnie w zakresie nadmiernej ilości godzin nadliczbowych.

— konieczność synchronizacji prac remontowych z warunkami produkcyjnymi danego wydziału czy oddziału.

Zdaniem występujących, waga Konferencji powinna być również doceniona przez nasze Zjednoczenie. Z przykrością jednak stwierdzili dyskusjanci, że ZPCP nie przysłało na Konferencję swego przedstawiciela.

Kończącym akcentem Konferencji był list Sekretariatu KC PZPR i Prezydium Rządu skierowany do Konferencji Samorządu Robotniczego wszystkich zakładów w kraju.

List jest apelem do klasy robotniczej o podejmowanie dodatkowej, nie objętej planem produkcji rynkowej, przeznaczanej na eksport i dla celów inwestycyjnych. Istniejące przesłanki wskazują, że stać nas (w skali kraju) na zwiększenie planowej produkcji o produkcję wartości 20 mld zł bez wzrostu zatrudnienia.

Możliwości takie istnieją w zwiększonej wydajności pracy, lepszym wykorzystaniu maszyn i urządzeń, oszczędnej gospodarce surowcowo-magazynowej, właściwych metodach planowania, organizacji pracy i zarządzania oraz dyscyplinie pracy.

Konferencja zobowiązała dyrekcję zakładu do przedstawienia programu ujmującego konkretne wielkości dodatkowo podjętej produkcji, przedyskutowane na zebraniach organizacji partyjnych i organizacji związkowej. Ze istniejącej możliwości podjęcia dodatkowej produkcji, wykazał w swoim przemówieniu dyrektor zakładu tow. Eugeniusz Olezak.

Sekretarz KW PZPR tow. Ryszard Labus podkreślił dużą rolę jaką spełnia nasz zakład na Ziemi Lubuskiej i w kraju. Wystąpienie swoje zakończył życzeniami owocnej pracy nad realizacją zadań roku 1972.

R.D.

Zakładowymi środkami transportu do NRD

W wyniku porozumienia pomiędzy Polską Rzecząpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o przekroczeniu granic na podstawie ważnego dowodu osobistego dla ruchu turystycznego, pojawiła się realna szansa nowej formy wypoczynku po pracy dla załogi KFCiP.

Propozycje dyrekcji i Rady Zakładowej wychodzą naprzeciw tej inicjatywie, dając załogę na zbiorowe wycieczki nieodpłatnie własne środki transportu.

Z propozycji tej, jako pierwsi, skorzystali pracownicy Oddziału Maszyn Papierniczych, udając się na 3-dniową wycieczkę.

Wyjeżdżającym pracownikom KFCiP, indywidualnie jak i zbiorowo, do NRD życzyć na leży wielu miłych wrażeń i udanego wypoczynku.

WŁODZIMIERZ SZYPUŁA

Przetwórstwo papiernicze szansa dla kobiet

(Ciąg dalszy ze strony 1)

cznie odbiegają od przedstawionych wyżej cyfr. W roku 1970 wydano 89 skierowań do pracy, a rok później 185, przy czym znaczna część tych skierowań opiewała na prace sezonowe.

Sytuację pogarszał i pogarsza nadal fakt, iż poza kostrzyńską „Celulozą” w mieście i okolicy brakuje jakiegokolwiek zakładu zdolnego do stworzenia miejsc pracy dla kobiet i wchłonięcia ciał nadwyżki.

Te m.in. czynniki zaktywizowały właśnie dyrekcję KFCiP oraz aktyw społeczno-polityczny zakładu do poszukiwania dróg, chociażby częściowego rozwiązania problemu miejsc pracy dla kobiet. Znalezione je w przetwórstwie papierniczym, które daje możliwości zatrudnienia kobiet przy stosunkowo mało skomplikowanej produkcji, nie wymagającej specjalnych kwalifikacji — a takie przeważały wśród poszukujących pracy kobiet. Nie bez znaczenia był także fakt możliwości zatrudnienia w systemie 4-godzinny, co jest nie tylko udogodnieniem dla kobiet, ale i zwiększa możliwości ilościowego zatrudnienia.

Na przestrzeni 1971 roku uruchomiono produkcję toreb handlowych z papierów pakowych szarych oraz produkcję papieru śniadaniowego.

go. Pozwoliło to zatrudnić (wg stanu na koniec grudnia 1971 r.) w przetwórstwie papierniczym 82 kobiety w tym 40 kobiet w systemie 4-godzinny. Założenia planu produkcji na rok bieżący przewidują poważny wzrost zadań dla przetwórstwa. Produkcja toreb wzrasta do 1000 t, a papieru śniadaniowego do 4000 t, to tj. ok. 20 mln zwłoków.

Dla wykonania tych zadań należało zwiększyć zatrudnienie w przetwórstwie. Plan na 1972 r. przewiduje wzrost zatrudnienia do 149 osób w tym 70 osób w systemie 4-godzinny. Stąd też już na początku 1972 r. rozpoczęto przyjęcia kobiet do pracy w przetwórstwie.

Powołana komisja społeczna nie miała łatwego zadania. Z ponad 320 podań, z których każde przecie odzwierciedlało trudną sytuację materialną poszukujących pracy, należało wybrać 70, bo tylko tyle kobiet mogli zatrudnić zakład.

Nie oznacza to jednak, że przyjęcia na rok 1972 zostały już zakończone. Podjęte zostały kroki zmierzające do rozszerzenia i przyspieszenia realizacji programu przetwórstwa. Zamierzenia te idą m.in. w kierunku:

— produkcji papierów wzorzystych w oparciu o posiadaną drukarkę 4-kolorową.

KAZIMIERA GAJEWSKA pracuje w zakładzie już 8 lat.

- produkcji obrusów papierowych,
- produkcji innych przetworów galanteryjnych z papieru (notesy, koperty, papier marszczony).

Sądymy, iż ten ambitny program zostanie zrealizowany w całości.

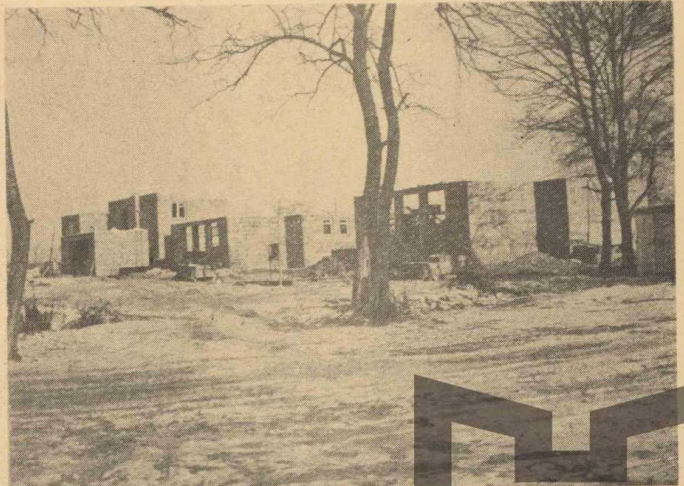
WŁADYSŁAW MYSONA

Nasze domki

Tak wygląda fragment osiedla domków jednorodzinnych pracowników KFCiP. Na osiedlu tym, do końca 1973 roku powstanie 50 domków. W chwili obecnej rozpoczęto budowę czternastu. Kol. Moczulski jeszcze w tym półroczu zamieszka już we własnym domu. Jest to najlepszy przykład jak szybko można zdobyć własne mieszkanie.

Zachęcamy tych, którzy do kilku lat czekają na mieszkanie i z uwagi na istniejące trudności nie mogą ich otrzymać, aby jak najszybciej przystąpili do budowy własnych domków.

W roku bieżącym wybudowanych zostanie 12 domków typu lokatorskiego. Jest to bardzo dogodna forma otrzymania mieszkania, ponieważ pracownik nie zadłuża się, a jego wkład pracy przy budowie elementów prefabrykowanych zaliczony zostanie jako kaucja mieszkaniowa. W przypadku większego wkładu pracy, przez pewien okres czasu użytkownik nie będzie płacił czynszu.

NASI NAJLEPSI

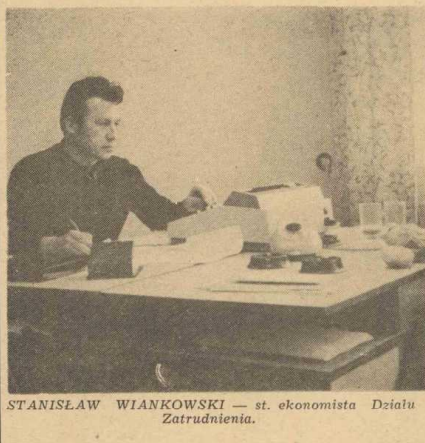
TADEUSZ POLNAR — portier Hotelu Robotniczego.

ALEKSANDER SOZONOWICZ — brigadzista Warsztatów Mechanicznych.

LUCJAN STAŃCZAK — ślusarz

STANISŁAW WIANKOWSKI — st. ekonomista Działu Zatrudnienia.

Informacja kulturalna

Zamierzenia na najbliższy okres

Kontynuując codzienną pracę kulturalno - oświatową kierownictwo ZDK zamierza w najbliższym okresie zorganizować, w ramach działalności Klubu Dobrych Nagrań, eksperymentalną imprezę pod nazwą „**DYSKOTEKA**” polegającą na połączeniu efektów świetlnych z muzyką, w wykonaniu Estrady Szczecińskiej.

Ponadto zamierzamy również zorganizować występy Kabaretu z Krakowa. Nawiązaliśmy również kontakt z Biurem Wystaw Artystycznych w Poznaniu i mamy zamiar eksploatować jego wystawy. W ramach prezentacji dorobku naszych ze spółów organizujemy wystawę prac fotograficznych Kol. Fryderyka Szostaka oraz wystawę modeli wykonanych przez członków zespołu pracowni po litechnicznej pracującej pod opieką Jana Karaskiewicza.

W ramach wymiany zespołów artystycznych, dzięki nawiązanym kontaktom z Międzyzakładowym Domem Kultury we Włocławku, zamierzamy zorganizować występy zespołów z Włocławka u nas i naszych we Włocławku.

Ponadto przypominamy amatorom rozrywki, że w dalszym ciągu organizowane są w co drugą sobotę miesiąca imprezy taneczne w Domu Technika, a przy muzyce mechanicznej można tańczyć częściej w Klubie Młodzieżowym.

Informujemy również, że od grudnia trwa kurs języka niemieckiego, na który uczęszcza 50 osób, a w zorganizowanej filii Ogniska Muzycznego uczy się gry na akordeonie i pianie 32 dzieci. Zainteresowanych pracą Zakładowego Domu Kultury odsyłamy do comiesięcznych szczegółowych harmonogramów pracy i afiszów informujących o bieżących imprezach.

IRENA SZYPUŁA

Sprostowanie

W pierwszym numerze „Celulozy” nie podano nazwisk autorów notatki „Co pisze o nas prasa” i artykułu „Obojętność, która droga kosztuje”.

Autorami są: pani Felicia Polak — kierowniczką Zakładowego Ośrodka Informacji Techniczno-Ekonomicznej oraz inż. Bolesław Polak — kierownik Działu BHP.

Za niedopatrzenie wynikłe z natury technicznej redakcja serdecznie przeprasza zainteresowanych.

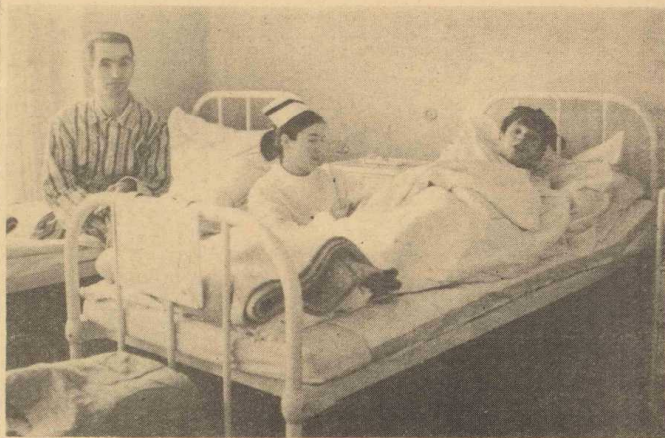
Redakcja

Chirurgia... i co dalej

Informujemy Czytelników, Oddziale pierwszych 12 pacjentów. Jest uwarunkowany przede wszystkim przydziałem mieszkań dla lekarzy i personelu.

Zamierzenia Dyrekcji Sanatorium jak i zapotrzebowanie społeczne miasta sięgają dalej. Istnieją bowiem realne możliwości szybkiego uruchomienia Oddziału Wewnętrznego. Jednakże czas oczekiwania na otwarcie tego Oddziału

(P.S.)

Na Oddziale Chirurgii.

W odpowiedzi na apel partii i rządu

„Celuloza” da dodatkową produkcję wartości 4.774 tys. zł.

W styczniu br. Partia i Rząd zwróciły się do Konferencji Samorządu Robotniczego wszystkich zakładów pracy o podjęcie zobowiązań i wykonanie w 1972 r. dodatkowej produkcji z przeznaczeniem na cele rynkowe, eksport i poprawę kooperacji. Produkcja ta w skali kraju osiągnąć ma wartość 20 mld zł. Chodzi jednak o to aby maksymalnie dużą część dodatkowych, nie wchodzących do planu zobowiązań produkcyjnych osiągnąć bez dodatkowych środków na fundusz plac i inwestycje. Apel władz partyjnych i rządowych podjęło cały szereg przedsiębiorstw.

Na ostatnim posiedzeniu KSR w KFCiP przedstawiciele załogi zobowiązali Prezydium Rady Robotniczej i dyrekcję przedsiębiorstwa do opracowania programu dodatkowej produkcji, którą podejmuje nasz zakład. Program taki został opracowany. Wartość dodatkowej produkcji zadeklarowanej przez załogę Kostrzyńskiej „Celulozy” wynosi 4.774 tys. zł

z czego bezpośrednio na rynek przychodzi 471 tys. zł. W ramach podjętych zobowiązań wyprodukujemy dodatkowo:

- 50 t. oleju talowego wartości 195 tys. zł,
- 200 t. papieru do pisania w formacie A-3 i A-4 wartości 154 tys. zł,
- 500 t. papieru asfaltowanego „Ocean” wartości 4.108 tys. zł,
- 200 t. toreb handlowych na ogólną wartość 317 tys. zł.

Przyjęte zobowiązania oznaczają konieczność ich zabezpieczenia.

W tym celu, Wydział Produkcji Celulozy będzie musiał wyprodukować ponad plan 100 t. mydeł żywicowych oraz 200 t. celulozy Sa Nbl I gat. a Wydział Produkcji Papieru dodatkowo 200 t. podłoża do asfaltowania. Zaznaczyć należy, że dodatkową produkcję uzyska się w wyniku lepszej organizacji pracy na Wydziałach produkcji podstawowej i pomocniczej bez angażowania dodatkowego zatrudnienia i funduszu plac.

Pożegnanie emerytki

Na Oddziale Celulozowców odbyło się uroczyste pożegnanie odchodzącej na emeryturę tow. Bronisławy Ataman. Z tej okazji wręczono długoletniej pracownicy dyplom uznania oraz skromny upominek. Przy kawie i lampce wina wspomniano 12-letni okres pracy tow. Ataman w naszym zakładzie.

Tow. Ataman w dalszym ciągu pozostaje członkiem naszej załogi. Istniejące przy Radzie Zakładowej Koło Rencistów i Emerytów wspólnie z Radą opiekuje się i pomaga bowiem naszym byłym pracownikom. Mają oni prawo do używania do ośrodków zakładowych i do leczenia sanatoryjnego.

